

دوشنبه ۱۰ دی ۱۴۰۳

وطن امروز | شماره ۴۲۱۸

[فرهنگ و هنر]

اخبار

همزمان با برگزاری یازدهمین جشنواره مردمی فیلم عمار تیزر «دژی کانو» منتشر شد **روایتی از دختران رهاشده از دام گروهک‌های تروریست**

پوستر مستند «دژی کانو» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی یزدان پرونده رونمایی شد.

این مستند با رویکردی متفاوت درباره فعالیت‌های گروهک‌های تروریست کردزبان، در بخش تاریخ سیاسی یازدهمین جشنواره مردمی فیلم عمار حضور دارد.

«دژی کانو» روایتی جنجالی از دخترانی است که روزی عضو گروهک‌های تروریستی کردزبان بوده‌اند و حالا برای بیان خاطرات تلخ خود از آن دوران روبروی دوربین یزدان پرونده نشستند.این مستند تلاش می‌کند مخاطب را با درد و رنج دخترانی که درگیر این ماجرا بودند، آشنا کند.

یزدان پرونده پیش از این مستند «پدر پروانه‌ها»، «روز الست»، «صدای بهمن» و صدها مستند دیگر را کارگردانی کرده‌است که جوایز متعددی را در جشنواره‌های مختلف کسب کرده‌اند.

مستند «دژی کانو» محصول مرکز هنری رسانهای نهضت است که یکشنبه ۹ دی ساعت ۲۰:۱۵ در سالن ۴ برای نخستین بار به نمایش درآمد.

سایر عوامل این مستند عبارتند از: تصویربردار: حسین نصرافهانی، محمدامین محقق‌راد، صدابردار: حسن جمال‌نکوتی، حسین اسماعیلی، تدوین:سیداصغر حسینی، طراح پوستر: صادق نوری، روابط عمومی: مینا دهقان.

اکران ویژه فیلم‌های جشنواره فجر برای «توانخواهان»

منتخبی از فیلم‌های چهل و سومین جشنواره فیلم فجر در ۶ سانس برای «توانخواهان» نمایش داده می‌شود. پس از اعلام فیلم‌های حاضر در جشنواره ۴۳ توسط هیات انتخاب، کار آماده‌سازی این فیلم‌ها زیر نظر دبیرخانه جشنواره فیلم فجر آغاز می‌شود.

نمایش این آثار در پردیس سینمایی باغ کتک خواهد بود و طبق برنامه‌ریزی‌های انجام شده، در این دوره از جشنواره ۶ سانس برای توانخواهان شامل: ۲ سانس برای نابینایان، ۲ سانس برای ناشنوایان و ۲ سانس نیز برای چابپازان و معلولان در نظر گرفته شده است.

این برنامه توسط دبیرخانه جشنواره و با مدیریت گلاره عباسی و همکاری مهشید قیادی، محدثه واعظی‌پور و محمدرضا تقی‌پور به عنوان مدیر موزه صلح برگزار می‌شود.

نمایش فیلم‌ها برای چابپازان و معلولان ۱۵ بهمن‌ماه و هم‌زمان با میلاد باسعادت حضرت ابوالفضل (عاس(ع) و روز جانباز انجام خواهد شد.

معرفی دیگر گونه‌ها و نامزدهای بخش نمایشنامه‌نویسی تئاتر فجر

فهرست آثار راه‌یافته به بخش نهایی دیگر گونه‌های اجرایی و نامزدهای بخش نمایشنامه‌نویسی چهل‌وسومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اعلام شدند. پس از بررسی ۶۷ طرح اجرایی ارسال شده به دبیرخانه جشنواره توسط محمودرضا رحیمی مسوول بخش و عرفان ناظر، امیرحسین حریری و سعید هاشم‌زاده به عنوان کارشناسان بخش، ۱۷ کارگردان برای مصاحبه حضوری و مجازی به دبیرخانه دعوت شدند و ۱۳ اثر به مرحله بازیابی حضوری راه یافتند.

بازیابی حضوری آثار روزهای پنجم و ششم دی ۱۴۰۳ در تالار مولوی انجام شد و در نهایت آثار زیر برای بخش نهایی جشنواره معرفی شدند:
۱- پورتمه، به کارگردانی علیرضا امین‌مظفری از تبریز
۲- تلقین، به کارگردانی احسان دبیر از مشهد
۳- روایت غیرحلقی کیوان و نگار از یک رابطه خطی، به زاهدی از تهران
۴- ۵قاره تهران، به کارگردانی مبین جنیدی‌پور از تهران
۵- هلمت ماشین، به کارگردانی فاتح بادپرواز از مریوان
۶- روایت غیرحلقی کیوان و نگار از یک رابطه خطی، به کارگردانی رضا غیور از تهران (مشروط)
۷- بی‌مرد، به کارگردانی سجاد یاری از تهران (مشروط)
۸- جوور وچین، به کارگردانی آرش رضایی از ماهشهر (مشروط)
۹- ان،ا،ر، به کارگردانی بهمن عباس‌پور از تهران (مشروط)

پیامبر اعظم (ص)

کسی که نماز را از وقتش تأخیر بیندازد. (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهد رسید.

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز ومدیرمسئول:محمد اخوندی
مدیرعامل:رضاشکیبایی
سردبیر:سید علی‌دین نورالدینی

شاهی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ وخیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، ۹لاک ۹

روابط عمومی: ۶۶۲۳۷۲۸
تلفن: ۶۶۲۳۷۲۸
نمایش: ۶۶۴۱۳۱۳
۶۶۴۱۳۱۳
پيامبرسان: vataneemrooz.ir
پست الکترونیک: info@vataneemrooz.ir
چاپ:موسسه جام‌جم برتر برنا
توزیع:نشر گستر امروز:۶۱۹۳۲۰۰

درباره نخستین کارگردانی بهرام افشاری در سینمای بلند داستانی

کمی تلخ، کمی نمکین و کمی شیرین

مهرداد جلیل‌زاده

خبرنگار

چند خانواده خیلی فقیر که ظاهرا تا به حال هر نوع تلاش‌شان برای بیرون آمدن از این وضعیت ناکام بوده، در محوطه یک گاراژ متروکه زندگی می‌کنند یکی از کسانی که در این گاراژ زندگی می‌کند، پیرمردی است که برنده یک جایزه بزرگ می‌شود اما مساله این است که آیا تا روز دریافت جایزه زنده می‌ماند یا نه. حالا باقی آدم‌های آن گاراژ، دیوژه ۲ نفر به نام‌های برات و پرویز، باید همه تلاش‌شان را بکنند تا این پیرمرد زنده بماند. قضیه این است که غیر از حس انسان‌دوستی و صحبت‌هایی از این دست، منافع این افراد هم به زنده ماندن این پیرمرد گره خورده است. دکتر معالج به آنها می‌گوید اگر می‌خواهید این آدم بیشتر دوام بیاورد، باید سعی کنید شادش کنید و باعث شوید دلش خوش باشد این خلاصه‌ای است از داستان فیلم «هفتاد – سی»، نخستین فیلم بهرام افشاری در سینما که خودش هم یکی از نقش‌های اصلی آن را بازی کرده و مقلیل هوتن شکبیا قرار گرفته تا زوج «برات – پرویز» این خلاصه‌ای است از داستان فیلم «هفتاد – سی»، نخستین فیلم بهرام افشاری در سینما که خودش هم یکی از نقش‌های اصلی آن را بازی کرده و مقلیل هوتن شکبیا قرار گرفته تا زوج «برات – پرویز» موفق‌ترین تهیه‌کننده تجاری سینمای ایران در ۷ سال اخیر که فیلم‌هایی مثل سه‌گانه «نگراس»، «دنیامیت»، «فنادی» و فیلم رکوردشکن نقدبینگی گیشه در تاریخ سینمای ایران، یعنی «فسیل» را با بازی بهرام افشاری تهیه کرده است. بهرام افشاری که سال‌هاست به عنوان بازیگر، در پروژه‌های مختلف تلویزیونی و سینمایی حضور دارد، حالا در نقطه اوج محبوبیت تجاری قرار دارد و شاید همین قضیه برایش امکان ورود به عرصه کارگردانی را فراهم کرده باشد. طرح اصلی این قسه برای خود بهرام افشاری بود اما فیلمنامه را حمزه صالحی نوشته و نتیجه کار فیلمی از آب درآمد که در بعضی فرازها به تلفیقی از تراژدی فقر با موقعیت‌های کمیک تبدیل شده و به‌علاوه بهرام افشاری هم در آن فرصت این‌را پیدا کرده که با چهره و گرم متفاوتی نسبت به باقی کارهای سینمایی و تلویزیونی‌اش جلوی دوربین حضور داشته باشد «هفتاد – سی» در شرایطی که باید با ۲ فیلم «زودبیز» و «صحنه با زرافه‌ها»، آثاری از رامبد جوان و سروش صحت، برای فروش رقابت می‌کرد، از ۷ آذرماه در ۶۱۷ سالن سینمایی روی پرده رفت و در همان ۳ روز اول ۲۳ میلیارد تومان فروخت. در ادامه و به مرور سالن‌های این فیلم بیشتر هم شد و در حال نزدیک شدن به عدد ۶۸۰ سالن است. از هفتم آذرماه تاکنون این فیلم حدود ۳۷ هزار سانس داشته که آن را تا لحظه تنظیم این گزارش به بالای ۱۶۰ میلیارد تومان فروش رسانده است. اینکّه کم‌دی‌ها سال‌های بیشتری بگیرند، تبلیغات پهنری داشته باشند و اساسا از آنجا که سال‌هاست چرخه تولید کاملا به‌بنفشان چیده شده، اصطلاحا باخودر سینما متعلق به آنها باشد و عادت بلیت خریدن و به سالن رفتن فقط در طیفی از مخاطبان باقی مانده باشد که این نوع فیلم‌ها را می‌پسندند، اتفاق جدیدی نیست و دربراهش کم صحبت نمی‌شود اما یک نکته ویژه درباره «هفتاد – سی» این است که علاوه بر کم‌دی بودن، یک درونمایه اجتماعی هم دارد و حتی حدود ۳۰ دقیقه از آن به واقع تلخ و گزنده است. در همین سال‌هایی که کم‌دی سلطان بلامنافع گیشه‌های سینمای ایران بود و مخاطبانی که این‌تپ فیلم‌ها را می‌پسندیدند، تبدیل به تنها مخاطبانی شدند که هنوز سینما می‌رفتند هم باها با شکست قطعی کم‌دی‌هایی در گیشه مواجه بودیم که حتی ستارگان مشهوری در فهرست بازیگران‌شان داشتند. به‌طور مثال «سال کره» که بلافاصله بعد از رکوردشکنی «فسیل» روی پرده رفت و ۶۵۵ سالن و حدود ۲۵ هزار سانس تا به حال داشته، به‌رغم بازی بهرام افشاری در آن که ستاره اصلی فسیل هم بود، در نهایت نتوانست سقف فروش ۶۵ میلیارد تومان را بر کند، در حالی که «هفتاد – سی» تا به حال به رتبه چهارمین فیلم پر فروش سال رسیده و ممکن است با ادامه کارنش «تمساح خونی»، «زودبیز» و «نگراس ۲» را هم پشت سر بگذارد و به رتبه اول سال ۱۴۰۳ برسد. اینکه حتی در میان مخاطبان دست‌چین شده

درباره نخستین کارگردانی بهرام افشاری در سینمای بلند داستانی

کمدی‌پسند سینمای ایران هم یک کم‌دی با تم اجتماعی و فرازهایی تلخ و گزنده به چنین فروشی برسد، در خودش پیام‌های ویژه‌ای دارد. مردمی که مخاطب عادی سینما هستند ممکن است در این شرایط سخت اجتماعی به آثاری که مایوسانه باشند و در نتیجه‌گیری نهایی‌شان هیچ امیدى نشود دید علاقه‌ای نداشته باشند اما از آن‌سو فیلم‌هایی که بیش از حد سرخوشانه هستند و حتی وجود این مسائل و دفعه‌ها را به روی خودشان نمی‌آورند هم نخواهند توانست گیرایی لازم را پیدا کنند. نکته دیگری که درباره «هفتاد – سی» جلب توجه می‌کند حضور بهرام افشاری در مقام کارگردان و البته طراح اصلی ایده فیلمنامه است. چه ازبناهی‌ها از این فیلم مثبت باشد و چه نه، نمی‌شود انکار کرد که با آثری فراتر از توقعاتی که از هنرپیشه‌های مثل بهرام افشاری وجود داشت مواجه شدیم. روزگاری بود که کم‌دین‌های تلویزیونی از اینتها و اجرای برنامه‌های عصرانه و شبانه کم‌کم به سمت کارگردانی سریال‌های طنز ۹۰ شیی می‌رفتند و در آنها مسائل روز اجتماعی را هم طرح می‌کردند اما حالا مدت‌ها از زمانی می‌گذرد که تولید چنین آثاری متوقف شده است. در این شرایط خیلی از این کم‌دین‌ها به سمت تولید آثار سینمایی رفتند. همین امسال چند مورد از فیلم‌هایی که روی پرده رفت، به کارگردانی همین کم‌دین‌های سابقا تلویزیونی بود؛ رامبد جوان، سروش صحت، جواد عزتی، مه‌ران مدبری و حالا بهرام افشاری. در ادامه مروری داشته‌ایم بر فهرست بازیگران کمدی تلویزیون که به تولید آثار بلند سینمایی روی آورده‌اند.

■ **کم‌دین‌های صندلی کارگردانی**
رابطه بازیگری و کارگردانی، در سینما داستان طولانی و مفصلی دارد که همیشه یک‌جور پیش رفته و گاهی درخشان و گاهی هم ناامیدکننده بوده اما در این میان، می‌شود برای کم‌دین‌هایی که سعی کردند کارگردانی را تجربه کنند، یک پوشه جداگانه باز کرد. از میان کم‌دین‌های ایرانی که بعد از دهه ۷۰ جلوی دوربین نخستین کسی که در سینما کارگردانی را تجربه کرد، رامبد جوان بود. رامبد جوان که بعد از مدت‌ها کار بازیگری، از سال ۸۰ با سریال «گمشدته» تجربه کارگردانی تلویزیونی را هم داشت، سال ۸۸ «بهر آدم، دختر حوا» را در سینما کار کرد و بعد از آن «ورود آقایان ممنوع»، «نگار» و «قانون مورفی» و اخیرا «زودبیز» را ساخت اما عموما در فیلم‌های خودش یا بازی نمی‌کرد، یا یک نقش خیلی کوتاه داشت.

۹۱ رضا عطاران که هم بازیگر پرطرفداری بود و هم به خاطر کارگردانی طنز‌های تلویزیونی شهرت و محبوبیت زیادی کسب کرده بود، با فیلم «خوایم میداد» بخت خودش را در گیشه‌های سینما هم امتحان کرد. عطاران بعدها «درکاپت» و «دراکولا» را هم در سینما کارگردانی کرد و در کنارش به عنوان بازیگر، در فیلم‌های دیگران هم حضور داشت. آخرین فیلم عطاران که برای سال ۹۴ بود، تجربه چندان موفقی از آب درنیامد و این هم‌زمان شد با تبدیل شدن این بازیگر به پول‌سازترین چهره سینمای ایران. شاید همین چیزها بود که باعث دوری عطاران از کار کارگردانی شد. ۹۳ سعید آقاخانی با فیلم «لامپ ۱۰۰» یک نوع ورود دیگر به کارگردانی سینما داشت که با باقی کم‌دین‌های هم‌نسل و هم‌رده خودش متفاوت بود. آقاخانی فیلمی ساخت که خودش در آن بازی نکرده بود و به هیچ‌وجه درونمایه کم‌دی نداشت، بلکه زندگی یک مرد معتاد و درگیری‌های خانواده‌اش را نشان می‌داد. این فیلم در بخش نگاه نو جشنواره فجر هم نمایش داده شد ولی تجربه‌ای نبود که آقاخانی چه در مدیوم سینما و چه سریال‌سازی، دوباره سرایش شود.

اما سال ۹۵ بالاخره نوبت به یکی از نخستین کم‌دین‌های دهه ۷۰ رسید که در سینما کارگردانی را تجربه کند. مه‌ران مدبری از حدود ۲۰ سال پیش به عنوان کارگردان طنز‌های تلویزیونی برای همه مردم ایران چهره شناخته‌شده‌ای بود و خیلی از کم‌دین‌ها کارشان را با او شروع کرده بودند اما حداقل ۲ دهه طول کشید تا مدبری در سینما هم روی صندلی کارگردانی بنشیند و «ساعت ۵ عصر» ساخته شود. مدبری سال ۱۴۰۲ فیلم «ساعت ۶ عصر» را هم جلوی دوربین برد که اساسا کم‌دی نبود. سال ۹۷ سه نفر از کم‌دین‌های ایرانی تصمیم گرفتند کارگردانی را در سینما هم تجربه کنند که یکی از آنها جواد رضویان بود. رضویان سال ۸۹ تجربه ناکام یک کار سینمایی را داشت به اسم «کمی شیرین، بسیی فهاد» اما بالاخره تصمیم گرفت دوباره شانس خودش را امتحان کند و این‌بار نوبت فیلمی بود به اسم «زهرمار» که بدون بازی خود جواد رضویان جلوی دوربین رفت و به جشنواره فجر هم رفت اما نه در جشنواره برایش اتفاق خاصی افتاد و نه بعدها در گیشه.

در همان سال ۹۷ مجد صالحی هم که تا آن روز از بازی‌های جدی گرفته تا کارگردانی و بازیگری طنز، تجربه‌های مختلفی را جلوی دوربین داشت، بالاخره کارگردانی در سینما را هم تجربه کرد و سرانگ یک فیلمنامه کم‌دی و ابزورد رفت به اسم «زیر نظر» که از اواخر سال ۹۸ اکران شد. سومین کم‌دینی که سال ۹۷ نخستین کارگردانی‌اش در سینما را تجربه کرد، سروش صحت بود. صحت غیر از بازیگر و کارگردان طنز‌های تلویزیونی، نویسنده هم بود و این اساسی‌ترین تفاوتش با باقی کم‌دین‌هایی به حساب می‌آمد که فیلمسازی را تجربه کردند. البته شاید دیگران هم گاهی فیلمنامه نوشته باشند اما سروش صحت رسما نویسنده است. «جهان با من برقص» که در جشنواره جهانی فیلم فجر سیم‌رق بهترین کارگردانی را گرفت، یک فیلم پرستاره بود که نگاه خیام‌واری به مساله مرگ و زندگی داشت؛ نگاهی که بعد از این فیلم هم در باقی کارهایی که سروش صحت ساخت ادامه پیدا کرد. سال ۱۴۰۲ هم ۲ کم‌دین محبوب، نخستین اثر کارگردانی خودشان را روی پرده فرستادند: اولی جواد عزتی بود که فیلمش را در جشنواره فجر هم شرکت داد و برنده جایزه بهترین کارگردانی فیلم اول شد و دیگری بهرام افشاری که حضورش در فجر پذیرفته نشد و مستقیما سراغ اکران عمومی آمد. هر دوی این فیلم‌ها هم تا اینجا کار لااقل به لحاظ فروش موفق بوده‌اند، هرچند معلوم نیست این موفقیت چقدر باعث شود این ۲ نفر باز هم بخوانند و بتوانند کارگردانی را تجربه کنند.

ماجرای رفع فیلترها و کودک آزارهای توییتر و تلگرام

۷۱ درصد مصرف جامعه ایرانی را به خود اختصاص می‌داد و بر اساس پیمایش اسپسپا در شهریور ۱۴۰۲ این رقم به ۳۳ درصد رسید.
یکی از سبب‌های مسدودسازی، درست یا غلط، روی استفاده از این پیام‌سان خارجی تأثیر مستقیم داشت.
با این همه و به رغم تمام مستندات درباره دسترسی طرف ثالث به چت‌ها، جریمه مکرر واتساپ در اتحادیه اروپایی به دلیل نقض حریم خصوصی، شنود کاربران با دسترسی غیرمجاز به بازگرفن گوشی و… بر برخی دیگر از کارشناسان، تصمیم به بازگشایی واتساپ را در مجموعه یک تصمیم رو به جلو می‌دانند، چرا که نشانگر وجود اراده‌ای برای حل‌وفصل موضوعات پیچیده و دیرینه جامعه است.
هر یک از این دو سو بایستیم، تصمیم به بازگشایی واتساپ را درست یا غلط بدانیم، در ایران زندگی کنیم یا در آمریکاد شبکه‌های اجتماعی، داخلی یا خارجی، غول‌پچه‌هایی هستند که با اطلاعات و داده‌های شخصی و غیر شخصی ما که خود ما بدان‌ها به‌راستیگان می‌دهیم، قدمی می‌کشند و بزرگ می‌شوند. هر چه کمتر مصرف کنیم، کمتر مصرف می‌شویم.

مقرراتی برای فضای مجازی طراحی کرده‌اند. نگاهی به این تجارب می‌تواند ابهامیای برای ایران باشد.
چین یکی از کشورهای است که توانسته کنترل شدیدی بر فضای مجازی اعمال کند. از ایجاد «دیوار آتش بزرگ» برای محدود کردن دسترسی به وبسایت‌های خارجی گرفته تا جایگزینی شبکه‌های اجتماعی داخلی مانند وی‌چت، این‌کتورا یا رویکردی سخت‌گیرانه امنیت سایبری خود را تضمین کرده‌است.
اتحادیه اروپا با تصویب مقررات GDPR توانسته از حقوق کاربران در برابر سوءاستفاده‌های شرکتی محافظت کند. این قوانین شرکت‌ها را موظف می‌کند اطلاعات شخصی کاربران را تنها با رضایت آنها جمع‌آوری و استفاده کنند.
روسیه نیز با ایجاد قوانین خاص، دسترسی به برخی پلتفرم‌های خارجی را محدود کرده و بر محتوای آنلاین نظارت کامل دارد.
هدف اصلی این قوانین، حفاظت از امنیت ملی در برابر نفوذ خارجی است.

مجازی به آسانی برقرار شود. در آخرین مورد، رفع مسدودی گوگل‌پلی که درنگ‌عرضه‌ایلیکشن‌های جهانی‌است، همچنین پیام‌سان واتساپ با تصویب در شورای عالی فضای مجازی که با چنجال‌ها و سروصداهای سیاسی پرچالشی همراه شد، برخی نگرانی‌ها و پرسش‌هایی را مطرح کرده است.

واتساپ از تولیدات شرکت متلاست که فیسبوک و اینستاگرام را نیز بر اثر اختیار دارد و بر خلاف برخی دیگر از سکوها، ارتباطات بسیار نزدیکی با نهادهای امنیتی ایالات متحده و شر‌کت‌های جمع‌آوری داده متصل به بنگاه‌های جاسوسی جهانی دارد.
ملاحظه بسیاری از پژوهشگران حوزه حکمرانی فضای مجازی درباره این انتخاب این استست که با قرض‌ر ضروری بودن رفع مسدودسازی برای ساخت یا احیای رگه‌هایی از اعتماد عمومی و سراید اجتماعی چرا این اقدام که در نگاه برخی سیاستپون اتفاقا باید تاوادم داشته باشد، از واتساپ آغاز شده است؟ واتساپ، بدیل‌های ایرانی موفق و کارآمدی دارد از نظر محیط گرافیکی، قابلیت‌های قتی و ارتباطی به «بله» و «بنا» شباهت دارد. علاوه بر این، واتساپ پیش از مسدودسازی یعنی خرداد ۱۴۰۱، تا

با مجازی چه کنیم؟

همان اندازه که مفید هستند، خطرناک نیستند؟
شبکه‌های اجتماعی غربی مانند اینستاگرام، فیسبوک و ایکس، به ظاهر برای گسترش آزادی بیان طراحی شده‌اند. اما الگوریتم‌های آنها نشان می‌دهد هدف اصلی چیز دیگری است. برای مثال، این شبکه‌ها محتوای خاصی را بیشتر از سایر محتواها نمایش می‌دهند تا ارزش‌های فرهنگی خاصی را بر جوامع تحمیل کنند.
نمونه بارز این نفوذ، محتوای تبلیغاتی است که کاربران را به مصرف گرایی افراطی سوق می‌دهد. تبلیغاتی که مدام بر استانداردهای زیبایی غربی، مصرف بی‌رویه یا سبک زندگی خاص تأکید دارد، نوعی استعمار نرم به شمار می‌آید.

افشاگری‌هایی مانند ماجرای «کمبریج آنالیتیکا» نشان داد چگونه اطلاعات میلیون‌ها کاربر بدون رضایت آنها جمع‌آوری شد و در انتخابات بزرگ‌مانند برگزیت و ریاست‌جمهوری آمریکا استفاده شد. این رویدادها ثابت می‌کند شبکه‌های اجتماعی می‌توانند به ابزارهایی برای استعمار دیجیتال تبدیل شوند.

برای مقابله با این چالش‌ها، کشورهای مختلف قوانین و

ادامه از صفحه اول
مزاحمت برای دیگر کاربران و نقض حریم خصوصی ایشان و شکل‌گیری ارتباطاتی که در نهایت به مواردی همچون باج‌گیری، آزار یا تعرض منجر می‌شود، همچون برده‌داری جنسی، کودک‌آزاری، خرید و فروش سلاح گرم یا مواد مخدر در پلتفرم‌های مختلف به عنوان خط‌قرمز یا موارد ممنوع شناخته می‌شود.
چندی پیش نیز گزارشاتی درباره یک شبکه آنلاین کودک‌آزاری در تلگرام و انتشار آنلاین فیلم رابطه جنسی با کودکان منتشر شده بود.
ناراحت‌کننده اینکه تبدلات مالی این مجرمان از درگاه‌های رسمی و با مشخصات حقیقی بانکی انجام می‌شدد. در آخرین جلسه بررسی مسوولیت‌های پلتفرم‌های مجازی در کنگره آمریکا که فروردین امسال برگزار شد، سناتورهای جمهوری‌خواه آمریکایی در هشدارهای صریحی به مدیران پلتفرم‌ها نظارت و کارایی آنها در تأمین و تضمین حقوق کودکان و نوجوانان را ناکافی دانستند، چرا که بر اساس گزارش واحد اینترنت مرکز «تکمیک» یا مرکز ملی کودکان مفقود و مورد آزار ایالات متحده، سوءاستفاده جنسی

ادامه از صفحه اول

فضای مجازی در دنیای امروز به نقطه تاق‌سی آزادی و چالش تبدیل شده است. اگرچه این فضا فرصتی بی‌نظیر برای ارتباطات جهانی، تبادل اطلاعات و رشد اقتصادی فراهم کرده است اما هم‌زمان بستری برای ایجاد جرائم جدید و تهدیدات پیچیده شده است. همان‌گونه که در جهان فیزیکی قوانین و مقررات برای نظم‌بخشی ضروری است، در دنیای مجازی نیز وجود چارچوب‌های قانونی برای حفظ امنیت روانی و اجتماعی اجتناب‌ناپذیر است.

اما قانون‌گذاری در فضای مجازی چطور باید شکل بگیرد؟ آیا کشورهای مختلف توانسته‌اند با چالش‌های این حوزه مقابله کنند؟ و مهم‌تر از آن، ایران چگونه می‌تواند از این تجارب برای تنظیم قوانین بومی بهره‌مند شود؟ در قرن بیست‌ویکم، شبکه‌های اجتماعی همچون «شریان‌های حیاتی» که زندگی انسان‌ها عمل می‌کنند، اما آیا این ابزارها به